

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quām extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de
Montisfalisci, M.DCC.XVII.**

Casus IX. Argumentum. Uno ex Patronis non præsentante, cæteris
præsentantibus vox illius, favore cuius augeatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72191](#)

C A S U S VIII.

Fuit impedita à quodam malitiosè, & hoc directè agente, possessio Archiepiscopatus, cui annexum erat Iuspatronatus ad effectum, ne Archiepiscopus præsentaret. Queritur in hoc Casu. An hujusmodi possessio habeatur pro capta, ad effectum, ut Archiepiscopus possit præsentare?

Movet hunc articulum D. Advocatus Pitonius Præceptor meus in Panormitana Thesauraria, quæ impressa reperitur apud ipsum in ejus Tractatu de Controversiis Patroni, alleg. 19. tomo 1. ut prius dixit Discip. Eccles. 12. num. 56. ex cuius dictis Ego infra subjicio ad resolutionem quæstionis.

2 Et quidem affirmativè est resolvendum, etenim Actus impeditus in odium impedientis habetur pro facto juxta Barboſa de Canon. cap. 15. num. 13. & 14. Gonzal. ad regul. 8. §. 3. Proemial. num. 38. Adden. ad Gregor. decis. 341. litt. A. infine, & decis. 364. sub num. 6.

3 Benè verum est, quod impedimentum præstitum capturæ possessionis non potest operari; quod illa habetur pro capta, quoties Archiepiscopus non fecit ostensionem Litterarum Apostolicarum Capitulo ad effectum ei notificandi, quod illæ erant expedite, & per ipsum non stabat, quo minus adipisceretur possessionem Archiepiscopatus, sine qua circumstantia non procedit regula, quod propter impedimentum possessio habetur pro capta, ut probat Rota apud Garz. de Benefic. par. 5. cap. 4. num. 262. vers. Et Domini dixerunt.

4 Quod ampliatur etiam si ex tali Civili captura possessionis oriatur præjudicium Terti, qui directè non impedivit; quia tali Casu conditio capturæ possessionis habetur pro impleta, non quidem in odium impedientis, sed potius favore impediti, ne patiatur jacturam sui Iuris sine culpa, & facto proprio, Rota in Burgen. Canonicius 8. Julii 1584. coram Bubalo impress. apud Garz. de Benefic. par. 5. cap. 4. num. 262. Bartol. in L. in testamento 31. ff. de condit. & demonstrat. Text. in L. Si Titius statuas ff. de condit. & demonstrat.

Corneus in L. Cod. de instit. & substit. n. 18. cùm sit iniquum, quod alteri ex facto, & culpa Terti fiat præjudicium, cùm nemo jacturam sui Iuris patiatur ex culpa, & delicto alterius L. eleganter ff. de dolo, Rota decis. 135. numer. 39. par. 16. Recent.

A R G U M E N T U M.

Uno ex Patronis non præsentante, cæteris præsentantibus, vox illius favore cujus augeatur?

S U M M A R I U M.

- 1 Jus accrescendi habet locum inter Patronos re, & verbis conjunctis; & num. 3.
- 2 Aliquis Patronis non præsentantibus, cæteris præsentantibus, an vox non præsentantium augeatur præsentantibus?
- 4 Natura conjunctionis est, ut conjuncti constituant unum Corpus, unusque Personæ vice fungantur.
- 5 Ordo affectionis, ut disparitatem operetur, itaut unus præferendus sit alteri in successione, & substitutione, ex quibus estimari debeat? & numero 6.
- 7 Presentatus à majori parte Patronorum est instituendus.
- 8 Consanguineus solum in paritate, & non in disparitate vocum est prærendus Extraneo.

C A S U S IX.

Colella, & Bartholomæus Pantoliano renovarunt anno 1554. fundationem Jurispatronatus Cappellæ Sanctæ Crucis, reservantes de communi consenu pro se, eorumque hæredibus, & successoribus quibuscumque Jus præsentandi. Et cùm hæredes, & successores Colella nunc existentes, & descendentes à Joanne ejus filio sint Aloysius, Clara, & Theresia, hæredes vero, & successores Bartholomæi nunc existentes ex parte Camilli ejus filii sint Cæsar, & Lucretia; Ex parte Marci Antonii ejusdem Bartholomæi pariter filii

sunt Bartholomaeus Iunior, Matthæus, Isabella, & Theresia; ad ipsos spectat Ius præsentandi, itaut una medietas vocum sit penes hæredes, & successores Colellæ, alia verò medietas sit penes hæredes, & successores Bartholomæi. Sed quia hæredes dicti Bartholomæi divisæ sunt in duas lineas, quarum unam constituent Camillus, aliam Marcus Antonius, eorumque descendentes respexit; inde erian medietas vocum spectans ad hæredes dicti Bartholomæi divisa est in duas partes, quarum una spectat ad Camillum, ejusque descendentes, alia verò ad Bartholomæum, ejusque pariter successores.

Vacante dicta Cappella Sanctæ Crucis Aloysius, Clara, & Theresia hæredes Colellæ, & habentes integrum medietatem vocum, præsentarunt ad illam Reverendissimum Cantorem Petrum de Schipano. Matthæus è contra, Isabella, & Theresia hæredes Bartholomæi ex parte Marci Antonii ejus filii habentes unam partem medietatis vocum præsentarunt Bartholomuem abnepotem dicti Bartholomæi Senioris, Cæsar verò, & Lucretia hæredes ejusdem Bartholomæi Senioris ex parte Camilli ejus filii representantes aliam partem medietatis vocum, nullum præsentarunt. Hinc proponuntur præserta dubia.

Primo. An in tali Casu habeat locum Jus accrescendi partem medietatis vocum spectantem ad Cæsarem, & Lucretiam nullum præsentantes? Et quatenus affirmativè.

Secundò: Cujus favore habeat locum dictum Jus accrescendi? Super quibus dubiis consultus Dominus meus Patronus, quid pro veritate sentiret, ipse, ut esset versatus de modo consulendi in dubiis contingentibus, onus scribendi in hac Causa mibi imposuit, ac proinde re mature discussa censebam, prout infra, de Jure respondendum.

Et quidem primum dubium affirmativè resolvendum dicebatur. Etenim Colella, & Bartholomæus Renovatores foundationis Jurispatronatus dictæ Cappellæ Sanctæ Crucis unanimi consensu, & una, eademque oratione reservarunt dictum Juspatronatus sibi ipsis, & eorum

hæredibus, & Successoribus quibuscumque; omnes simul conjungendo sine ulla distinctione inter hæredem unius, & hæredem alterius, in quo casu de Iure est, ut inter ipsos re, & verbis conjunctos, utpote eodem sermone, & ad eamdem rem vocatos, locum habeat Ius accrescendi, juxta Text. in L. i. in princ. §. Idem est ff. de Usufructu accresc. L. Unica §. Ubi autem Legatarii Cod. de Caducit. tollen. §. Si eadem instit. de Legat. Vulp. tit. 24. instit. §. Si duobus Glos. in L. Mulieri 73. in verb. Proderit ff. de condit. Bartol. in L. i. in princip. & alii apud Bellon. de Iure accrescendi cap. 5. quest. 36. num. 5.

Maxime cum deficiat in hæredibus Bartholomæi ex parte Camilli descendentibus pro ea vice, utpote nullum præsentantibus, una pars medietatis vocum, in quo casu indubitatum est intrare Ius accrescendi dictam partem favore aliorum, qui ad nominationem, & præsentationem dictæ Cappellæ fuerunt uno, & eodem sermone vocati à dictis Renovatoribus, ut apud Baldum in L. Hujusmodi 86. §. Si Titio, & Mevio in princ. not. & ibi, Castr. in fine, & Alex. in fine, ff. de leg. primo Ius. in Leg. unic. num. 28. C. Quando non pet. part. in L. Hac consultissima 21. §. Ex imperfecto num. 21. Cod. de Testam. in L. i. num. 17. vers. 4. ff. de cond. indic. & in L. Si duobus 16. in princ. num. 2. ff. de legat. prima, & alias apud Bellon. de Jure accrescendi cap. 7. quest. 37. num. 2. Quod procedit etiam si non agatur de linea finita, ut patet in Casu, de quo in decif. 248. par. 16. Recent.

Quoad secundum dubium videtur, quod Pars medietatis vocum spectans ad Cæsarem, & Lucretiam hæredes Bartholomæi ex parte Camilli ejus filii, & nullum in hac vacatione præsentantes, augeri debeat favore Matthæi, Isabellæ, & Theresiæ hæredum ejusdem Bartholomæi, ex parte Marci Antonii ejus pariter filii, habentium aliam partem medietatis vocum, & præsentantium Bartholomæum, & non favore Aloysii, Clariæ, & Theresia hæredum Colellæ habentium integrum medietatem vocum, & præsentantium dictum Dominum Petrum de Schipano.

Quia illi sunt magis propinqui, & consanguinei respectu dictorum hæredum Bartholomæi descendantium ex parte Camilli ejus filii, quām sint hæredes Colellæ, & sic magis dilecti censentur à Bartholomæo, ejus hæredes descendentes à Marco Antonio ejus filio, quām hæredes Colellæ ejus Fratris. Et quia hæc videtur esse mens Rotæ, in Auximana Cappellæ decis. 248. par. 16. Recent.

His tamen non obstantibus, verius censeo dictam partem medietatis vocum hæredum Bartholomæi descendantium à Camillo ejus filio pro æquali portione augeri debere in hoc Casu, tūm favore hæredum ejusdem Bartholomæi descendantium à Marco Antonio altero ejus filio habentium alteram partem medietatis vocum, tūm favore hæredum Colellæ habentium integrum medietatem vocum, ita ut quod dicta Pars medietatis vocum dividenda sit in tres quartas, seu portiones, & duæ quartæ augendæ sint favore hæredum Colellæ, ut pote habentium integrum medietatem vocum, & alia quarta partis augenda sit favore hæredum Bartholomæi descendantium à Marco Antonio, ut pote habentium non integrum medietatem, sed unam tantum partem medietatis vocum.

Ratio est, quia Colella, & Bartholomæus Renovatores supradicti vocarunt una, & eadem oratione, seu sermonem ad dictum Ius præsentandi omnes, & quoqcumque eorum hæredes, & Successores, itaut nec Colella distinxit, seu separavit in ordine ad successionem Iuris præsentandi suos hæredes ab hæredibus Bartholomæi, nec Bartholomæus separavit suos ab hæredibus Colellæ, & sic conjunctim illos omnes instituerunt ad successionem Iuris præsentandi, juxta L. Unic. S. His ita definitis, vers. Hæc ita tam variè, Cod. de eadem toll. & scribunt Petr. de Besut. in dicta L. Re conjuncti numer. 7. Donat lib. 7. Comment. cap. 23. & Bellon. de Jure accresc. cap. 5. quæst. 28.

3 Et propterea cum sint re, & verbis conjuncti, sine dubio intrare videtur jus accrescendi pro æquali portione inter omnes, juxta L. Re conjuncti 59. ff. de Legat. 3. L. Triplici 142. ff. de verb. signi-

fiat. Bellon. de Iure accresc. cap. 5. quæst. 20. Rota decis. 344. numer. 5. & 6. part. II. Recent.

Et natura hujusmodi conjunctionis est, ut conjuncti constituant unum corpus, unusque personæ vice fungantur L. Pla-
nè 34. S. 1. ff. de leg. 1. & in dicta L. unic.
S. His ita definitis, vers. Hæc ita tam variè
Cod. de Cad. toll. Curt. Jun. consl. 22. nu-
mer. 8. & consl. 161. num. 4. vers. Confirmatur,
Mantic. de Comm. ult. volunt. lib. 10.
tit. 3. num. 8. & alii apud Bellon. in dicto
cap. 5. quæst. 35. num. 1. Idest idem ca-
piant omnes, quod caperet unus, si solus
ad rem, aut partem conjunctim reliquam
vocatus esset; Quo sit, ut aliis deficien-
tibus, idem capere debeat unus, quod omnes
essent accepturi, si concurrenter,
scilicet, quia hæc est fictiti corporis na-
tura, ut idem pauciores superstites con-
sequantur, quod plures essent habituri,
si supereressent. Bellon. cap. 3. quæst. prima
num. 17.

Nec obstat, quod hæredes Bartholo-
mæi descendantes à Marco Antonio ejus
Filio, ut potè sibi magis propinqui, &
Consanguinei, sint magis dilecti à Bar-
tholomæo, quām hæredes Colellæ, ita
ut in hoc Casu illis debeat augeri pars
medietatis vocum spectans ad hæredes
ejusdem Bartholomæi descendantes à
Camillo altero ejus filio, & nullo modo
hæredibus Colellæ, & illi præferendi fiat
istis.

Quoniam ordo affectionis, ut dispari-
tatem operetur inter vocatos, itaut unus
præferendus sit alteri in successione, &
substitutione, non debet æstimari ex
ipsius majoritate, vel minoritate. Quod
scilicet dictus Bartholomæus plus dile-
xit suos hæredes, quām hæredes Colellæ ejus Fratris, cùm etiam inter om-
nino pares talis majoritas, & minoritas
affectionis esse possit. Puta inter Filios,
& Filias. Immo inter ipsos met filios
masculos, quod scilicet Pater magis di-
ligat filios, quām filias, aut unos filios
masculos, quām alias filios masculos,
& tamen isti in ordine, & Iure successivo
sunt omnino pares, ut in L. 1. & L. 12.
tab. 14. Cod. de Legat. hæred. S. Ceterum,
Iust. de Leg. agn. success. S. 1. vers. Dif-
ferentia nulla, & S. Nullam Auth. de hæred.

ab

ab int̄est. venien. collat. 9. cap. 1. §. Hoc autem de his, qui feud. dar. p̄f. Bellon. de Jure accresc. cap. 5. quæst. 26. num. 66.

6 Sed deber æstimari ex prioritate, & posterioritate juxta Bellon. & alios apud cum ubi supra, quod scilicet Bartholomæus per prius dilexerit suos hæredes, & per posterius hæredes sui Fratris, quod cum hoc in Casu presenti non verificatur, cùm Bartholomæus, quoad successionem Juris præsentandi non distinxit suos hæredes ab hæredibus Colelle, sed omnes conjunctim vocavit, certi Iuris est, si ex his unus deficiat, regulariter inter alios nullam considerari posse prælationem, ut in dicta L. Unica his ita definitis, vers. In his itaque Cod. de Cad. toll. Bartol. in L. Re conjuncti num. 30. & alii apud Bellon. dicto cap. 5. quæst. 45.

Supradicta decisio Rotæ non applicatur, quia ibi non agitur de eodem modo, re, & verbo conjunctis, ut in casu præsenti, sed de diverso modo conjunctis, cùm Camillus, & Philippus in eadem oratione, in qua etiam comprehensi fuerunt Bonfilius, & ejus descendentes, speciali copula fuerunt conjuncti, & uniti, ut ibi dicitur num. 8. Unde mirum non est si decedente Camillo absque descendantibus, jus illius augeretur Philippo, & non Bonfilio, & ejus descendantibus.

7 His itaque veris existentibus manifestè sequitur, quod Reverendissimus Cantor de Skipano instituendus sit in dicta Cappella Sanctæ Crucis, utpote præsentatus ab habentibus majorem partem vocum, nempe ab Aloysio, Clara, & Therefia Descendentibus à Colella, & habentibus integrum medietatem vocum, & duas quartas, seu portiones partis medietatis vocum spectantis ad hæredes Bartholomæi descendentes à Camillo ejus filio ad Text. in cap. Quoniam de Jurepatron. Zecch. de Benefic. & pension. cap. 12. nu. 35. Lambert. de Jurepatr. lib. 2. par. 3. quæst. 4. art. 1. 4. & 6. & alii apud Vivian. par. 2. lib. 12. cap. 8. Non autem Bartholomæus utpote præsentatus ab habentibus minorē partem vocum, nempe à Matthæo, Isabella, & Therefia hæredibus Bartholomæi, Descendentibus à Marco Antonio ejus filio, habentibus solam unam par-

tem medietatis vocum, & unam quartam dictæ partis dictorum hæredum; Licet dictus Bartholomæus sit consanguineus Bartholomæo Seniori, & Renovatori dictæ Fundationis, quia Consanguineus solum in paritate, & non in disparitate vocum est præferendus extraneo, juxta Rotam in Mediolanen. Jurispatr. coram Paulutio impressa apud meum Advocatum. Pisanum Discept. Eccles. 28. num. 8. & in Placentina Parochialis 16. Martii 1708. §. finali coram R. P. D. Ansaldo.

ARGUMENTUM.

Ad validam præsentationem Personæ ad Dignitates in Cathedralibus, aut Collegiatis quid requiritur? Et de requisitis in Promovendo ad hujusmodi Dignitates.

S U M M A R I U M.

- 1 Promovendus ad Dignitates, quibus inest Cura Animarum, quæ requisita habere debeat? Et quæ requirantur in promovendo ad Dignitates, quibus non inest Cura Animarum?
- 2 Dignitas Diaconalis, Archidiaconalis, & Ecclesia Parochialis habent annexam Curam Animarum.
- 3 Promovendus ad Dignitatem habentem annexam Curam Animarum debet habere vigesimum quintum annum incepsum, licet non completum, alias collatio est ipso Iure nulla. Amplia, ut num. 4. Limita ut num. 5.
- 6 Episcopus non potest dispensare super etate promovendum ad Dignitates curatas, sed solus Papa super ea dispensat.
- 7 Dispensatio circa defectum etatis pro obtinendo Sacerdotio, an suffragetur pro obtinenda Dignitate habente annexam curam Animarum in Cathedrali, aut Collegiata?
- 8 Etas 25. annorum, à quo tempore sit computanda?
- 9 Etas non incipit in utero Matris, sed in Partu.
- 10 Promovendus ad Dignitates curatas, à